

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Udvalget angående forslag til lov om ændring i lov om invalide- og folkepension. (Om folkepension uden indtægtsregulering og om pensionstillæg m. v.) og forslag til lov om ændring i lov om pension og hjælp til enker m.fl. (Om pensionstillæg m. v.) har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Udvalget angående forslag til lov om ændring af lov om folketingsvalg i Grønland har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 15. maj, kl. 9 med følgende dagsorden:

1) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om folkebiblioteker m. v.

2) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om Statens Kunstfond.

3) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om beskættning til kommunerne af faste ejendomme.

4) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om skibes bemanning.

5) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring i sømandsloven.

6) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om velfærdsforanstaltninger for søfarende.

7) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om tilsyn med skibe.

8) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i søloven. (Begrænsning af rederansvaret).

9) *Anden (sidste) behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen 1960.

Mødet hævet kl. 15⁵.

96. møde.

Fredag den 15. maj kl. 9.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om folkebiblioteker m. v.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 81) findes i tidenden sp. 4901, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 837).

Der var stillet 2 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sættes først til forhandling.

Lysholt Hansen: Der er i den afgivne tillægsbetænkning 2 ændringsforslag, som hele udvalget indstiller enstemmigt til godkendelse. Ændringsforslagene drejer sig om personalemøder og om, at bestemmelsen i § 16, stk. 3 vedrørende de fælleskommunale bogsamlinger af classesæt, ændres fra: „Styrelsen kan antage en lærer til at varetage den daglige ledelse af samlingen“ til: „Styrelsen kan antage en daglig leder af samlingen“. Disse 2 ændringsforslag kan jeg på mit partis vegne anbefale.

I den foreliggende tillægsbetænkning udtaler de konservative medlemmer af udvalget en beklagelse af, at de ændringsforslag, som de ærede medlemmer har stillet i udvalget mellem anden og tredje behandling,

[Lysholt Hansen.]

ikke har kunnet opnå tilslutning. Disse ændringsforslag tog sigte på, at kommunalbestyrelserne i overensstemmelse med de gældende love og bestyrelsesvedtægter i højere grad selv kunne træffe afgørelser i de kommunale biblioteksforhold. Jeg vil gerne herom sige, at efter at vi har haft 26 ændringsforslag til anden behandling og der nu foreligger 2 her til tredje behandling, kan jeg helt tilslutte mig det, det ærede medlem fru Gertie Wandel sagde ved anden behandling. Det ærede medlem udtalte her — det findes i Folketingstidende sp. 4907-08 —:

„De ændringsforslag, der foreligger i betænkningen, har på de allerfleste punkter efterkommet ikke blot de betænkeligheder, jeg som ordfører for mit parti gav udtryk for ved første behandling, men også i høj grad imødekommet de mange henvendelser udefra, som udvalget har modtaget, navnlig fra købstadsforeningerne og sognerådsforeningerne. Den kommunale selvbestemmelsesret inden for folkebibliotekernes område styrkes ved ændringerne“.

Jeg forstår altså ikke den konservative beklagelse, når det ærede medlem fru Gertie Wandel selv ved anden behandling har udtalt, at der er stor tilfredshed.

Formanden: For en ordens skyld gør jeg opmærksom på, at forhandlingen kun drejer sig om de i tillægsbetænkningen stillede ændringsforslag.

Grøndahl: Efter den kritik, der fremkom, og den for så vidt heftige debat, der fandt sted ved anden behandling, kunne man vel have ventet, at dette havde givet anledning til en del ændringsforslag her til tredje behandling, men ud over at udvalget udtaler sin enighed om, hvorledes § 12, stk. 2 ...

Formanden: Jeg gentager, at forhandlingen kun drejer sig om de stillede ændringsforslag.

Grøndahl: ... men ud over at udvalget udtaler sin enighed om, hvorledes § 12, stk. 2, skal forstås, er der kun af udvalget stillet 2 ændringsforslag, der er tiltrådt af ministeren. Da de stillede ændringsforslag

er en indrømmelse til den kommunale selvbestemmelsesret, har vi intet at indvende.

Af tillægsbetænkningen fremgår det, at det konservative folkepartis medlemmer beklager, at det ikke har været muligt for dem at opnå tilslutning til ændringsforslag, der ville have givet kommunalbestyrelserne en selvfølgelig og naturlig større bestemmelsesret med hensyn til de kommunale biblioteksforhold, og denne beklagelse deler vi fuldt ud.

Formanden: Jeg gentager, at forhandlingen drejer sig om de stillede ændringsforslag. Der bliver lejlighed til at behandle de øvrige spørgsmål, når lovforslaget som helhed sættes til forhandling.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sættes derefter til forhandling.

Lysholt Hansen: Mine bemærkninger for var måske ikke anbragt på det rette tidspunkt, men jeg vil dog sige, at for mig at se drejede de sig netop om ændringsforslagene.

Jeg vil yderligere understrege, at jeg ikke forstår den uoverensstemmelse, der består. Jeg forstår den udmærket i forhold det ærede medlem hr. Weikop, som klart giver udtryk for, at han havde en anden opfattelse end de øvrige udvalgsmedlemmer, men jeg forstår ikke, at de andre konservative udvalgsmedlemmer efter ved anden behandling at have udtrykt en så stor tilfredshed med det, der er nået, og efter at have anerkendt den store imødekommeelse af de kommunale organisationers ønsker, nu pludselig beklager, at man ikke har kunnet få endnu mere end det, man udtrykte tilfredshed med ved anden behandling. Men det glæder mig da i hvert fald, at vi alligevel har kunnet blive enige om at indstille lovforslaget til enstemmig vedtagelse; det glæder mig, fordi dette lovforslag betegner en milepæl i de danske folkebibliotekers historie.

Biblioteksloven af 1920 var den faktor, der kom til at betyde mest for folkebiblio-

[Lysholt Hansen.]

tekernes udvikling; de senere lovrevisioner har alle mere eller mindre bygget på denne lov og været at betragte som ajourføringer på en række forskellige områder. Men grundtrækkene i lovgivningen har været de samme.

Det lovforslag, vi nu gør færdigt, bryder afgørende med de hidtidige principper inden for bibliotekslovgivningen og betegner for mig at se afslutningen på pionertiden. Vi forlader nu det princip, at statstilskuddet uddeles som en slags belønning og anerkendelse af, hvad man har kunnet samle sammen dels fra kommunal, dels fra privat side til biblioteksformål. Bibliotekerne anerkendes nu helt som de offentlige institutioner, de er, og udgifterne i forbindelse med deres drift skal udredes af det offentlige. Hvor meget der skal være statstilskud og hvor meget kommunalt tilskud, bliver da et fordelings spørgsmål.

Jeg kan ikke undlade i denne forbindelse at udtrykke min meget store glæde over, at der ikke under de forhandlinger, vi nu har ført, fra nogen side har været fremført krav om indførelse af lånerafgift. Jeg er glad for, at det nu tilsyneladende er helt ude af billedet.

I øvrigt vidner lovforslaget om den almindelige erkendelse af folkebibliotekernes samfundsmæssige position og om, at ingen har haft invendinger imod, at folkebibliotekerne gøres obligatoriske. Det er mindst lige så glædeligt, synes jeg, at konstatere den enighed, der har været om gennemførelse af fri låneret i hele landet. Det er en understregning af, at det enkelte folkebibliotek ikke er en institution, der kan være sig selv nok, men er et led i et omfattende bibliotekssystem til rådighed for hele befolkningen.

Vi har i mange år været vant til at udtrykke stolthed over folkeoplysningens høje stadi her i landet, men folkeoplysningen står efterhånden også ganske højt i andre lande, og det er tvivlsomt, om vi stadig væk har grund til at være så stolte; i hvert fald kan vi ikke sidde med hænderne i skødet og regne med, at det, der engang var udmærket, stadig er udmærket. Vi er nødt til fortsat at udbygge vore kulturelle institutioner, og folkebibliotekerne er en af de vigtigste kulturfaktorer og kultur-

formidlere, vi har. I et demokratisk samfund er adgangen til selv at danne sig en mening om tingene noget fundamentalt, og det er også fundamentalt, at vi i folkebibliotekerne har en institution, hvor man stadig væk er parat til at forsvare kvaliteten. Det er navnlig vigtigt i en tid, hvor massemedierne i stigende grad giver plads for den lettere underholdningsindustri. De penge, der gives ud til folkebibliotekerne, kommer hele befolkningen til gode, og derfor er vi glade for, at dette lovforslag kan vedtages i enstemmighed.

Weikop: Jeg skal undlade at komme videre ind på de bemærkninger, det ærede medlem hr. Lysholt Hansen fremsatte om sin forundring over, at de to andre konservative medlemmer af udvalget havde afgivet den udtalelse, der står i tillægsbetænkningen. Jeg har forstået ganske klart på vor ordfører, det ærede medlem fru Gertie Wandel, at inden lovforslaget kom til anden behandling, var der taget visse forbehold, både fra ordførerens og fra de andre medlemmers side; der var taget det forbehold, at man mellem anden og tredje behandling kunne drøfte at stille ændringsforslag, så jeg tror, at der hos det ærede medlem hr. Lysholt Hansen foreligger en erindringsforskydning, hvad jeg selvfølgelig meget gerne tilgiver ham. Den slags ting kan jo ske, og jeg skal undlade i øvrigt at komme ind på det, men kun sige, at de ændringer, der blev foreslået — for øvrigt også af de øvrige medlemmer — jo pure blev afvist af det ærede medlem hr. Lysholt Hansen.

Jeg vil imidlertid meget gerne gentage min virkelige beklagelse, som det også er anført i tillægsbetænkningen, over, at det ikke har været muligt at opnå tilslutning til en formulering af lovforslaget, der gjorde det klarere, sådan at man ikke allerede nu i tillægsbetænkningen havde måttet fortælle, hvorledes loven på et enkelt punkt skal forstås. Jeg havde gerne ønsket, at den var blevet klarere, og at man samtidig havde undgået den indblanding, der efter min mening er tale om i kommunale vedtægter og i den kommunale administration, og dette vil jeg så meget desto mere gerne sige, som man jo ikke gennem denne lov kan anfægte kommunernes eneret til gen-

[Weikop.]

nem bevillinger at bestemme omfanget af biblioteksforanstaltninger. Man kan jo ikke tvangsforeskrive noget, og netop ud fra den betragtning skulle man have undladt denne indblanding.

Vort og mit synspunkt er ganske enkelt det, at det vil være til mest gavn for bibliotekssagen også fremover, dersom der udefra sker så lidt indblanding i den kommunale administration som overhovedet muligt, og jeg er temmelig sikker på, at den almindelige mening er, at hverken biblioteksdirektører eller bibliotekskonsulenter, hvad enten de så sidder i undervisningsministeriet eller andre steder, skal optræde som herrer overfor kommunerne; jeg mener, de skal være kommunernes tjenere, deres hjælpere og støtte dem og vejlede dem alt efter ønske og evne.

Jeg ser sådan på det, at bibliotekstilsynets hovedopgave må være at påse, at statens tilskud til kommunernes biblioteker anvendes efter deres formål, og jeg vil også tro, at der er almindelig enighed om, at man ikke skal udvikle et bekosteligt administrativt statsorgan, hvis det da ikke tjener noget rimeligt formål. Jeg tror også, at enhver vil give mig ret i, at et sådant synspunkt i hvert fald ikke kan blive betragtet som kulturfjendsk. Jeg vil gerne understrege, at penge til biblioteker er givet godt ud, medens penge til ikke strengt nødvendig administration efter min mening i alle forhold altid vil være givet mindre godt ud. Desværre må jeg sige, at det forekommer mig, at man i dette lovforslag i nogen grad sår mistillid til den kommunale administration, noget, som jeg selvfølgelig overhovedet ikke kunne tænke mig at overføre på statens administration; alligevel er der ikke noget i vejen for, at man er opmærksom på statens administration, for man ved udmærket godt, at er den én gang udvidet, er det meget svært at begrænse den igen.

Hvad angår det, jeg her har sagt både om at dirigere og administrere, tror jeg, jeg har den store glæde at kunne sige — og det er mig en virkelig glæde at kunne sige det — at jeg er på linje med den højtærede minister for kulturelle anliggender. Jeg erindrer nemlig, at den højtærede minister for nogen tid siden, sluttede en debat om

kulturelle spørgsmål med at sige, at ministeriet ikke skulle dirigere, men støtte, og disse kloge ord vil jeg i denne sag gerne gøre til mine. Det kommunale biblioteksvæsen bør støttes, men ikke dirigeres.

Endelig er det min opfattelse — jeg kan godt sige, at det for så vidt er min opfattelse alene — at man bør være meget varsom med at anvende stats- og kommunemidler til anskaffelse af mange forskellige apparater — jeg ved såmænd knap, hvad det drejer sig om, fjernsynsapparater, og andet — til at udlåne ganske gratis. Som angivet i tillægsbetænkningen mener jeg — og med nogen ret synes jeg — at man med sådanne udlån modvirker alle de gode bestræbelser, der gøres for at støtte det, man kalder den levende kunst. Man kommer til at modvirke den levende musik, måske også det levende teater. Man kommer vel også til i nogen grad at modvirke — det er ganske vist ikke levende kunst, ja, det er det nok, men i alt fald ad mekanisk vej — biograferne, og for dem har man for nogle dage siden været med til at afskaffe forlystelsesafgiften på 30 mill. kr. — tror jeg det var — udelukkende med det formål at søge at få folk til at gå i biograferne, således at filmens kunst kunne vinde større genklang. Det mener jeg altså modvirkes af dette her. Jeg kan da meget vel se, at dette ikke er noget tvangsmæssigt; det er noget, som kommunerne i hvert enkelt tilfælde kan bestemme, for, som jeg sagde til indledning, det er jo kommunerne, der bestemmer, hvilke penge der skal bevilges. Som sagt kan jeg imidlertid ikke rigtig se, at der på nuværende tidspunkt skulle være et virkeligt behov, for, som jeg også har angivet, er der i øjeblikket 937.000 fjernsynsapparater ude i hjemmene, foruden at der vel er lige så mange eller flere radiomodtagere. Med andre ord: befolkningen trækkes meget stærkt til de mekaniske kunstudførelser. Det er en ganske enkel begrundelse, jeg her har. Man kan være enig med mig, eller man kan være uenig med mig, men når jeg nu har en sådan opfattelse, forekommer det mig helt rigtigt her i det høje ting at give udtryk for den.

Grøndahl: Jeg skal ganske kort motivere, hvorfor de uafhængige ikke kan tage noget medansvar for lovforslagets gennemførelse.

[Grøndahl.]

Både ved første og anden behandling påpegede jeg, at den nuværende biblioteksordning fungerede fortræffeligt, og at der absolut ikke er behov for en nyordning, der til en begyndelse koster skatteyderne 8 mill. kr. om året. Den frie låneret kunne utvivlsomt have været gennemført på en enklere og billigere måde. Lovforslaget dikterer oprettelser af en hel række — efter vor mening overflødige — stillinger. Tendensen i lovforslaget med statsindblanding og diktat undergraver det kommunale selvstyre, og det fremgik jo tydeligt ved anden behandling, at jeg ikke her stod alene. Særlig kommer denne undergravning til syne i § 6, stk. 2, og den undskyldning, ministeren og flere af ordførerne gav for dette diktat, var, at problemet var meget lille, da det nu efter ændringsforslaget kun drejede sig om 10 kommuner mod før 33, som her skulle have en påtvungen ordning. Det er en rigtig dårlig undskyldning, da tvang eller uret naturligvis ikke bliver rigtig, fordi den kun udøves mod nogle få. Statsindblandingen viser sig også på den måde, at loven bevidst kvæler de selvejende og foreningsejede biblioteker. Det er vi principielt imod, da vi som en selvfølge foretrækker det private initiativ fremfor statens, og derfor stemmer vi imod lovforslaget.

Østergaard: Jeg havde egentlig ingen bemærkninger her ved tredje behandling, men den udtalelse, som det ærede medlem hr. Grøndahl kom med, giver mig anledning til at sige et par ord. Det var udtalelsen om, at der i den gældende bibliotekslov intet er, der trænger til at blive rettet. Jeg vil egentlig gerne spørge det ærede medlem, om ikke der var noget, der trængte til at blive rettet vedrørende tilskuds- og refusionsbestemmelserne. Jeg er i hvert fald sikker på, at de kommunale myndigheder, som nu skal administrere loven, alle vil være enige om at udtale tilfredshed med denne ændring.

Dernæst vil jeg understrege vedrørende spørgsmålet om lovens ødelæggende virkning for de selvejende biblioteker, at når vi nu ændrer reglerne, således at de selvejende biblioteker kun skal skaffe en tiendedel af beløbet, kan vi næppe komme længere ned.

Jeg udtalte ved anden behandling, at som lovforslaget da forelå med 26 ændringsforslag, som alle var til det bedre, var mit parti tilfreds med det, og jeg er yderligere tilfreds med, at vi i tillægsbetænkningen har udtalt ønsket om, at der kun må udlånes grammofonplader af kunstnerisk værdi. Mit synspunkt og vore ønsker er blevet tilgodeset, og lovforslaget bliver ikke ringere af, at vi i udvalget har kunnet acceptere et par af de ændringer, som det ærede medlem hr. Weikop har gjort sig til talsmand for. Som lovforslaget nu foreligger, imødekommer det i hvert fald 99 pct. af den saglige kritik, der har været rettet mod det, og mit parti kan gå ind for det.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): Det svar, som det ærede medlem hr. Østergaard gav det ærede medlem hr. Grøndahl, dækker helt og fuldt min tankegang. Påstanden om, at biblioteksforslaget skulle gå ud på statsindblanding og diktat, undergravning af den folkelige selvbestemmelseret o. s. v., modsiges af hver eneste paragraf i det.

Til det ærede medlem hr. Weikop vil jeg gerne sige, at det gælder om at fastholde synet på hovedlinjen i lovforslaget og de væsentlige enkeltheder. Noget væsentligt er statens økonomiske støtte til folkebibliotekerne, der forøges på en sådan måde, at den først og fremmest kommer de mellemstore og store biblioteker til gavn og sikrer, at disse biblioteker kan fortsætte deres udbygning i det omfang, der er behov herfor. Den hæmmende aftrappingsgrænse, der betød en halvering af statens tilskud allerede ved 25.000 kr. i stedligt tilskud, er rykket væsentligt i vejret, og det er mit håb, at det øgede statstilskud vil blive brugt til ekspansion af bibliotekernes virksomhed til gavn for hele befolkningen. En yderligere animering til vækst og udvikling ligger i, at statens tilskud udbetales i samme finansår, i hvilket udgifterne afholdes, så kommunerne ikke som under den gældende ordning skal stå i forskud med eventuelle udgiftsforøgelser. Det er kommunerne naturligvis glade for.

Til lettelse for biblioteksbenytterne tjener indførelsen af den frie låneret og den dermed sammenhørende bestemmelse om, at enhver kommune er forpligtet til at

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

sørge for en tilfredsstillende biblioteksbe-
tjening af sine beboere. Udvalgets formand
fremhævede især dette synspunkt, som også
jeg anser for meget væsentligt. Der bliver
endvidere nu mulighed for, at bibliotekerne
i højere grad end hidtil kan anskaffe audio-
visuelle hjælpemidler med statstilskud, en
udvikling, som er ganske naturlig på bag-
grund af den stigende anvendelse i under-
visning og folkeoplysning af grammofon-
plader, bånd og film.

At der skal være visse grænser for ind-
køb af disse ting, har jeg været ganske
enig med udvalget i. Her er det altså, at
det ærede medlem hr. Weikops tvivl melder
sig. Jeg har studeret det ærede medlems
mindretalsudtalelse i tillægsbetænkningen.
Det ærede medlem siger her, at der „åbnes
adgang“ til udlån af filmsapparater. Det
beror på en misforståelse. Filmsapparater
har man i forvejen; man stiller dem til
rådighed for foreninger, ikke for private.
Bibliotekerne er sådan en slags stationer
for statens filmcentral, og de filmsapparater,
der da anvendes, bruges fortrinsvis til film,
der kommer fra statens filmcentral. I øvrigt
må det være vedkommende kommunal-
bestyrelses sag at skønne over, om der er
behov for at anskaffe et filmsapparat til
biblioteket. Man må vel regne med, at
interessen de fleste steder navnlig vil samle
sig om musikplader og bånd. Det turde
være den almindelige opfattelse, at disse
hjælpemidler i høj grad stimulerer interessen
for den levende musik.

Det ærede medlem hr. Weikop skriver
endvidere, at der åbnes adgang for udlån af
båndoptagere. Jeg tror, det er en misfor-
ståelse. Der bliver mulighed for at udlåne
bånd, der indeholder væsentlige optagelser,
til brug i studiekredse o. lign., men hvad
angår udlån af båndoptagere, tror jeg, det
er en misforståelse fra det ærede medlem.
De 937.000 fjernsynsmødtagere, det ærede
medlem omtaler, kan ikke bruges som sam-
menligningsgrundlag.

Jeg mener, at centralbibliotekerne fortsat
vil komme til at spille en stor rolle i dansk
biblioteksvæsen. Tilskuddet til disse biblio-
tekens særlige oplandsarbejde forbedres,
således at det normalt skulle dække hele
udgiften. Amterne inddrages i ydelsen efter
fastere regler end hidtil. Til særlige med

centralbiblioteker beslægtede opgaver ydes
der i fremtiden særtilskud; jeg tænker her
på bestemmelsen om tilskud til de stor-
københavnske folkebibliotekers fællesopga-
ver og de københavnske bibliotekers udlån
til andre biblioteker.

De særlige regler for skolebibliotekerne
tilsigter at placere disse biblioteker som et
led i det kommunale skolevæsen i nært sam-
arbejde med folkebibliotekerne, og her har
det ærede medlem hr. Weikop sin væsent-
lige indvending. Jeg har efter henstilling fra
udvalget to gange forhandlet med under-
visningsministeren om skolebiblioteksafsnit-
tet. Disse udvalgshenstillinger skyldes ikke
mindst det ærede medlem; der henviste til
de kommunale organisationers ønsker. Der
blev i begge tilfælde i fuld enighed mellem
de to ministre ydet indrømmelser til det
ærede medlems synspunkter, og det er dog
en kendsgerning, der bør noteres.

Det må i denne forbindelse klart erkendes,
at udviklingen på skoleområdet i stigende
grad stiller krav til et fyldigt bogmateriale.
Det er en uomgængelig forudsætning for et
friere pædagogisk arbejde i skolen og især
for et mere selvstændigt arbejde fra elever-
nes side, at der er bøger til rådighed. Det er
tilstrækkeligt i øvrigt, at jeg henviser til den
blå betænkning. På den anden side må det
klart erkendes, at fremtiden stiller krav til
et åbensindet samarbejde mellem lærer-
personalet og de specialuddannede biblio-
tekarer.

Hvis der sker urimelige overlapninger
med hensyn til bogindkøb eller forskydnin-
ger til ugunst for folkebibliotekerne, vil
folketinget uvægerlig ved den kommende
lovrevision sætte tingene på plads. Der vil
utvivlsomt i det høje ting være en fast vilje
til at stå vagt om folkebiblioteket og kræve
dets fundamentale placering i dansk folke-
oplysning respekteret.

I erkendelse af de opnåede ændringer, der
danner, synes jeg, et balancepunkt mellem
berettigede interesser, og i erkendelse af det
perspektiv, der tegner sig for årene indtil
næste revision, kunne det ærede medlem
såmænd med god samvittighed stemme for
det foreliggende lovforslag.

Weikop: Jeg er meget ked af, at jeg øjen-
synlig ved behandlingen af denne lovgivning
gang på gang bliver misforstået; jeg vil lige

[Weikop.]

rette en af disse misforståelser nu, inden lovforslaget forlader tinget.

Den højtærede minister sagde til mig, at jeg måtte have gjort mig skyldig i en misforståelse, når jeg i min udtalelse i tillægsbetænkningen havde skrevet, at der åbnes adgang til udlån af filmsapparater, båndoptagere o. lign. Den højtærede minister har helt ret i, at der står sådan, og det er rigtigt læst op, men jeg må jo da mene, at når der i den første betænkning, den betænkning, hvori jeg altså udtrykte betænkkelighed, netop står, hvad alle var enige om:

„med en vis udbygning af bogbestanden, samt at udlån af apparatur (filmsapparater, båndoptagere o. lign.) . . . . .“, og da den højtærede minister ikke gjorde nogen indvending over for hovedbetænkningen, da den forelå til anden behandling, er det noget, som den højtærede minister har været indforstået med, og så må man tilgive mig, at jeg bare skrev af, idet jeg troede det var rigtigt. Men hvis det viser sig at være sådan, at der skal være en større begrænsning, end der står i betænkningen, er det rart, at det bliver rettet, at man altså ikke skal udlåne båndoptagere og lignende apparater.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): Det, som er det besynderlige i det ærede medlems affattelse, er udtrykket, at der „åbnes adgang“ til anvendelse af disse ting o.s.v. Det er noget, som for længst har hævdt i folkebibliotekernes arbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 119 stemmer mod 6.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om statens kunsthånd.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 82) findes i tidenden sp. 5052, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 863).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Poul Hansen (Grenå): Udvalget har holdt et enkelt kort møde mellem anden og tredje behandling og indstiller herefter lovforslaget til vedtagelse i den form, hvori det foreligger efter afstemningen ved anden behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 124 stemmer mod 6.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 123) findes i tidenden sp. 5033, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 835).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 132 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om skibes bemanning.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 94) findes i tidenden sp. 3526, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 841).

Der var stillet 15 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.